

“El meu pare va ser la persona que va promoure el nostre projecte actual d'assessorament i qui em va inculcar l'esperit de servei cap als clients i ciutadans. Encara que no exercia, era professor i totes les nits les dedicava a fer classes a la gent del poble. Eren classes eminentment pràctiques, on intentava donar els coneixements necessaris per poder sortir endavant. Jo sempre hi assistia i recordo perfectament la sensació de comparar el component pràctic del seu ensenyament, com ara comptar garrofes, amb el grau de teoria. Evidentment, la figura de la meua mare també va ser molt important per a l'adquisició de valors humans, però eren altres temps i la funció de les dones se centrava més de portes cap endins. Més tard la meua esposa sempre s'ha identificat amb els projectes que m'han captivat, m'ha animat perquè continués i s'ha encarregat de l'educació dels nostres fills.” Aquest és el tarannà familiar i solidari de Joan Serra, graduat social i alcalde d'una de les poblacions més conegudes a la Costa Daurada, Cambrils. “La meua vocació juvenil no va ser pas l'assessorament sinó esdevenir aparellador: m'apassionava el dibuix tècnic. En aquells moments col·laborava en les tasques del despatx per ajudar el pare. Va ser durant el servei militar que se'm va plantejar la disjuntiva del meu futur. Em van nomenar caporal i el meu superior, el capità Garay, em va fer responsable de passar a màquina els apunts d'uns cursos que seguia de nit. Em vaig adonar que els continguts eren els que jo cada dia aplicava en assistir al pare. Després vaig saber que estava estudiant graduat social, i aleshores vaig abandonar la meua primera inclinació cap al món del dibuix i de l'arquitectura, després d'haver tingut l'oportunitat de poder desenvolupar tasques de delineant en una empresa de la construcció de la comarca. Vaig compaginar els estudis amb la vida laboral, cosa que no era gens fàcil, i també és veritat que vaig tenir certes diferències amb el professorat perquè les seves valoracions eren excessivament teòriques i no s'ajustaven al marc pràctic d'actuació. Finalment, vaig acabar la carrera a començaments dels anys 70 i em vaig col·legiar l'any 1975.”

Obtinguda la titulació, va començar a participar amb el seu progenitor en l'assessorament de les petites i mitjanes empreses de l'àrea: “La meua tasca bàsica va ser modernitzar i adequar el projecte que el meu pare havia creat a les exigències reals del moment, tant en les infraestructures com en la forma d'actuació.” Tot i la seva inclinació primera de centrar-se només en l'assessorament en l'àmbit laboral, les necessitats dels seus clients van motivar que anés ampliant el nombre de serveis: “Les poblacions mitjanes com Cambrils demanen una oferta integral. Fins a l'aplicació de l'IVA, bàsicament ens encarregàvem de la vessant laboral de l'empresa. L'aplicació d'aquest impost, però, va significar una nova exigència per part dels nostres clients: fer-nos càrrec de l'àrea fiscal i comptable del seu assessorament. En un principi, vam desestimar aquesta possibilitat, però després ens vam adonar que era l'única via possible per mantenir-los satisfets. Per això, ens vam haver de reciclar i ampliar estudis i, el que és més important, vam captar que els nostres clients esperaven un assessorament complet que havia de rebre el suport d'especialistes en cadascuna de les matèries. D'aleshores ençà els vam incorporar, o bé de manera directa i interna, o bé

de manera indirecta i externa.” Durant els últims 10 anys el reciclatge ha esdevingut intrínsec a la feina d'assessorament: “Hem d'estar al dia de tota la normativa que es publica i això comporta un esforç suplementari tant per al titular del despatx com per als seus empleats.”

La passió que el seu treball li provoca i el profund coneixement de les problemàtiques i l'evolució que ha viscut la tasca d'un graduat social són els trets que defineixen en Joan professionalment: “Sempre m'he implicat moltíssim en les problemàtiques dels meus clients. Crec que la tasca d'un assessor exigeix una bona capacitat per escoltar i, sobretot, per entendre quines són les problemàtiques que el teu client t'està plantejant i respondre-les amb confiança i determinació. L'evolució de la nostra activitat ha estat admirable, hem assolit parcel·les d'independència i un protagonisme en l'assessorament empresarial que pocs de nosaltres imaginaven, tal com demostren les darreres xifres del Col·legi que estimen que un 85% dels serveis d'assessorament que les petites i mitjanes empreses contracten es fa des dels despatxos dels companys. Actualment dues de les problemàtiques més importants que es troben els empresaris són la immigració i l'aplicació de la Llei de riscos laborals. La primera es comença a palpar a Cambrils, mentre que la segona és una qüestió difícil de resoldre, perquè no tan sols cal conscienciar l'empresari, sinó també el propi treballador.”

No obstant la fascinació que sent pel treball, el seu cor sent una estimació encara més gran: l'afecte envers la seva població, que l'ha conduït a participar activament en la vida política de la vila: “Sóc fill de Cambrils i sempre vaig veure l'interès i l'amor que mon pare dipositava en el poble, que es va traduir en una participació activa en la vida municipal de l'època. Segurament per això, jo també vaig heretar l'interès per la millora de les condicions de vida en la vila.” Des del juliol de l'any 1999, Joan Serra n'és l'alcalde i no dubta ni un moment a assegurar que se sentiria molt honorat si pogués repetir en aquest càrrec: “De l'arribada de la democràcia ençà, cap dels meus predecessors ha estat ratificat pels seus conciutadans per continuar.” Tot i estar molt satisfet de la tasca que està desenvolupant, també és molt conscient que li queden assignatures pendents: “Hem assolit fites importants per a Cambrils, com ara el primer pàrquing subterrani o l'inici de les obres del Camí de Cavet, després de 12 anys de paràlisi. També n'hi ha d'altres que s'han de tirar endavant. Una de les meves lluites ha estat la construcció d'una escola de música en el centre històric del municipi. Espero poder-la veure quasi enllestida quan finalitzi la legislatura. Portar a terme iniciatives per millorar la vida del poble no és fàcil perquè un no sempre troba el suport que esperava. La solitud és un dels perills de la vida del polític. Afortunadament, jo sempre he tingut el refugi del meu treball i de la meua família.” En aquest sentit, Joan Serra i Sabaté se sent afortunat, perquè el seu fill Jordi s'acaba d'incorporar a les tasques del despatx i podria representar la tercera generació de la nissaga, centrada des de temps enrere en el servei cap als altres: “Tot i que pot seguir amb mi al despatx, també em sento molt orgullós de les meves filles, que s'han inclinat per dedicacions diferents. La Meritxell ha optat pel món de l'educació i la Laia encara estudia.”

“Hem d’estar al dia de tota la normativa que es publica i això comporta un esforç suplementari tant per al titular del despatx com per als seus empleats”

Joan Serra i Sabaté - Cambrils (Baix Camp)